

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Lukšiću kao sucu pojedincu, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Tihane Božičević, u pravnoj stvari tužitelja ZAPAD-STAN d.o.o., Zagreb, A. T. Mimare 61, OIB: 78641299718, kojeg zastupa punomoćnica Tihana Miletić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Barbić Miletić iz Zagreba, Crvenog križa 2, protiv tuženika VARADERO INTRUST d.o.o., Zagreb, Petrovaradinska 7/V, OIB: 49316973624, kojeg zastupa punomoćnica Ana Galoši Comisso, odvjetnica u Zagrebu, Vlaška 83/I, radi isplate iznosa od 9.679,05 kn, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 17. listopada 2018. godine u prisutnosti punomoćnice tužitelja i odsutnosti uredno pozvanog tuženika, s danom objave 28. studenoga 2018. godine

presudio je

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-417/2016 kojeg je dana 09. prosinca 2016. godine donijela javna bilježnica Stanislava Galović iz Zagreba, Miroslava Milića 4 u dijelu kojem je nalaženo tuženiku da temeljem vjerodostojne isprave – izvotka iz ovjerenih poslovnih knjiga, u roku od osam dana isplati tužitelju iznos od 9.679,05 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom od prvog dana iza dospijeća svakog pojedinog iznosa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kako slijedi:

- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.02.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.03.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.04.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.05.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.06.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.07.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.08.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.09.2016.g. do namirenja,
- na iznos od 1.075,45 kn računajući od 16.10.2016.g. do namirenja,

te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku da naknadi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.350,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 09. prosinca 2016. godine pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja

kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj: Ovr-417/2016 kojeg je dana 09. prosinca 2016. godine donijela javna bilježnica Stanislava Galović iz Zagreba, Miroslava Milića 4 u dijelu kojem je naloženo tuženiku da u roku od osam dana naknadi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 43,50 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 09. prosinca 2016. godine pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i u dijelu kojim se nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi i predvidive troškove ovršnog postupka u iznosu od 931,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od dana kada su isti troškovi nastali pa do isplate, te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.275,00 kn u roku od osam dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 28. studenoga 2018. godine pa do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja javna bilježnica Stanislava Galović iz Zagreba, Miroslava Milića 4 donijela je dana 09. prosinca 2016. godine rješenje o ovrsi poslovni broj: Ovr-417/2016 kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 9.679,05 kn s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose, a kako je to navedeno u ovršnom prijedlogu tužitelja pa do isplate, te mu nadoknaditi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.393,50 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 09. prosinca 2016.g. pa do isplate, kao i da tužitelju naknadi predvidivi trošak ovrhe u iznosu od 931,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana kada su isti troškovi nastali pa do isplate.

Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je izjavio prigovor pa je spis dostavljen Općinskom građanskom sudu u Zagrebu na postupanje, koji sud se rješenjem od 27. veljače 2017. godine poslovni broj: Povrv-13914/2016 oglasio stvarno nenadležnim, te je nakon pravomoćnosti istog predmet ustupio ovom sudu kao stvarno i mjesno nadležnom sudu.

Budući da je tuženik pravodobno izjavio prigovor protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika, to je stoga ovosudnim rješenjem od 26. srpnja 2017.g. poslovni broj: Povrv-2165/2017 prethodno navedeno rješenje o ovrsi javnog bilježnika stavljeno izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje, te je odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Tuženik u prigovoru protiv prethodno citiranog rješenja o ovrsi javnog bilježnika, navodi da stvarna površina stana koji koristi, odnosno koji je ju njegovu vlasništvu, ne odgovara površni prostora koji u svojim obračunima navodi tužitelj, budući da je površina prostora u vlasništvu tuženika iznosi 154,86 m², dok tužitelj obračuna površinu od 156,66

m², te da tuženik nikada nije sklopio ugovor s tužiteljem pa da stoga nema zakonske osnove za izdavanje utuženih računa, kao i da Međuvlasnički ugovor nije sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima sklopljen natpolovičnom većinom potpisa, budući da je potpisano za ukupno 4.122,77 m², a ukupna površina nekretnine iznosi 14.962,41 m², što iznosi 27,5%, pa obzirom da tužitelj nije izabran natpolovičnom većinom da isti ne može zakonski teretiti tuženika za plaćanje pričuve koja je nerazmjerna sa stvarnim troškovima. Nadalje, isti u bitnome navodi kako se pričuva ne troši propisano, te da je zgrada neodržavana, neuredna, da su postavljene reklame na zgradi o čemu suvlasnici nisu obaviješteni, niti je od njih zatražena suglasnost, kao i da je tuženi u više navrata kontaktirao predstavnika stanara Emila Barišića kako bi se angažirao jeftiniji upravitelj zgrade od tužitelja.

U daljnjem tijeku postupku podneskom od dana 31. listopada 2017.g. (list 19. – 35. spisa) tužitelj se očitovao na navode tuženika iz prigovora protiv rješenja o ovrsi, u bitnome navevši da je tuženik vlasnik posebnog dijela nekretnine i to uredskog prostora na 5. katu zgrade Petrovaradinska 7 oznake P032 označen svijetlozelenom bojom površine 277,27 m², upisanog u zk. ul. 17198, poduložak 223. k.o. Vrapče Novo u 5654/10000 dijela, slijedom čega, a obzirom na omjer suvlasništva tuženika površina predmetnog posebnog dijela iznosi 156,66 m², a za koji je tuženik dužan plaćati zajedničku pričuvu sukladno odredbi čl. 85. st. 2. i odredbe čl. 90. st. 1., 2. i 3. Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. U odnosu na navode tuženika glede valjanosti Međuvlasničkog ugovora i Ugovora o upravljanju zgradom, navodi kako je vidljivo da je ukupna površina navedenih posebnih dijelova iznosi 6.959,67 m², te da je Međuvlasnički ugovor potpisalo više od 50%, točnije 60,67% od ukupne površine cijele zgrade, a budući da Međuvlasnički ugovor suvlasnika zgrade Petrovaradinska 1 i 7 obuhvaća poslovne prostore pod brojevima PP 701-PP 736, da su se potpisi sakupljali na način da su postojale dvije Potpisne liste za ulaz 1, te ulaz 2, od dana 07. svibnja 2008. i 15. svibnja 2008. godine, a koje su potpisali Banco Popolare Croatia d.d., Grassor d.o.o., Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d., Elusar d.o.o i Adria-Mar Brodogradnja d.o.o., dok s obzirom na navode tuženika kako je za društvo Rubicon nekretnine d.o.o. potpisalo društvo Elusar d.o.o., ističe kako je društvo Elusar d.o.o. vlasnik navedenih posebnih dijelova, dok je društvo Rubicon nekretnine d.o.o. bilo zakupnik, te ukoliko se to i uzme u obzir, te izuzme predmetni potpis, Međuvlasnički ugovor je potpisala većina od 57,43% suvlasnika. Tužitelj, ujedno ukazuje na činjenicu da je nepravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br: Povrv-3429/14 od 25. rujna 2015. godine usvojen tužbeni zahtjev ovdje tužitelja, te da se predmetni postupak vodio između istih stranaka, za pričuvu za istu nekretninu, ali za različito razdoblje.

U daljnjem tijeku postupka tuženik je dodatno istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja navodeći kako se na upravitelja primjenjuju odredbe čl. 45. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, te sukladno navedenoj odredbi, upravitelj ima pravni položaj nalogoprimca tako da ne može utuživati pričuvu u svoje ime i za svoj račun već su za utuživanje neplaćene pričuve aktivno legitimirani jedino suvlasnici stambene zgrade, koji mogu biti zastupani po upravitelju, ali nikako sam upravitelj, te je nadalje ustrajao kod već iznesenih prigovora iz prigovora protiv rješenja o ovrsi javnog bilježnika.

U tijeku dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom dokumentaciju koja prileži spisu i to: karticu prostora tužitelja od 17. studenoga 2016.g. (list 3. spisa), neslužbeni izvadak iz zemljišnih knjiga Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb, za k.č. 5732/1, upisana u zk. ul. 17198 (21. – 22. spisa), presliku Međuvlasničkog ugovora od 02. svibnja 2008.g. s potpisnim listama (list 23. – 28. spisa), presliku Ugovora o upravljanju

zgradom broj 11/2008 od 02. svibnja 2008.g. (list 29. – 31. spisa) i dostavljenu sudsku praksu (list 32. – 35. spisa).

Ocjenom izvedenih dokaza, te temeljem rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan, osim u dijelu koji se odnosi na trošak ovršnog postupka.

Naime, predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 9.679,05 kn, a koji iznos tužitelj potražuje od tuženika kao suvlasnika nekretnine i to stambeno poslovne zgrade u Zagrebu, Petrovaradinska 7, na ime sredstava zajedničke pričuve za navedenu nekretninu za razdoblje od mjeseca siječnja 2016. godine do mjeseca rujna 2016. godine.

Između stranaka nije sporna pasivna legitimacija, dakle da je tuženik suvlasnik predmetne nekretnine, već je sporna aktivna legitimacija, kao i osnov i visina tužbenoga zahtjeva.

Prvenstveno, uvidom u presliku Međuvlasničkog ugovora od 02. svibnja 2008.g. s potpisnim listama (list 23. – 28. spisa); dalje: Međuvlasnički ugovor, ovaj sud je utvrdio da su Međuvlasničkom ugovorom suvlasnici stambene zgrade u Zagrebu, Petrovaradinska 1 i 7 izgrađene na k.č. 5732/1 k.o. Vrapče uredili svoje međusobne odnose glede upravljanja i korištenja zgrade, te da ukupna površina posebnih dijelova stambene zgrade u Zagrebu, Petrovaradinska 1 i 7 iznosi 6.959,67 m², a uvidom u potpise suvlasnika sud je utvrdio da je Međuvlasnički ugovor potpisala većina suvlasnika čiji suvlasnički dijelovi čine više od polovice vrijednosti svih posebnih dijelova predmetne nekretnine, dakle da je predmetni Međuvlasnički ugovor sklopljen u skladu odredbom čl. 375. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12. i 152/14; dalje: ZV), pa da stoga sve odluke koje proizlaze iz predmetnog Međuvlasničkog ugovora obvezuju sve suvlasnike, pa i one suvlasnike koji su svoje pravo stekli i nakon sklapanja istog (čl. 375. st. 4. ZV-a), pa tako i ovdje tuženika, a posebice imajući u vidu da tuženik niti ne spori da je isti suvlasnik predmetne nekretnine.

Nadalje, uvidom u presliku Međuvlasničkog ugovora od 02. svibnja 2008.g. s potpisnim listama (list 23. – 28. spisa) i presliku Ugovora o upravljanju zgradom broj 11/2008 od 02. svibnja 2008.g. (list 29. – 31. spisa), ovaj sud je utvrdio da je čl. 5. Međuvlasničkog ugovora tužitelj imenovan kao upravitelj stambene zgrade u Zagrebu, Petrovaradinska 1 i 7, dok je čl. 1. Ugovora o upravljanju zgradom broj 11/2008 od 02. svibnja 2008.g., upravljanje predmetnom nekretninom povjereno tužitelju, pa je stoga sukladno odredbi čl. 378. st. 4. i 5. ZV-a i zauzetom stavu Ustavnog suda Republike Hrvatske (Odluka poslovni broj: U-III-1656/04 od 10. listopada 2006.g., U-III-2008/08 od 01. lipnja 2016.g. i U-III-2324/08 od 22. travnja 2010.g.), tužitelj kao upravitelj zgrade ovlašten ex lege pokretati sudske postupke u ime i za račun suvlasnika zgrade radi naplate troškova od kojih se formira zajednička pričuva, odnosno da je tužitelj aktivno legitimiran za podnošenje tužbe u rubriciranoj pravnoj stvari.

Uvidom u presliku Međuvlasničkog ugovora od 02. svibnja 2008.g. s potpisnim listama (list 23. – 28. spisa) i presliku Ugovora o upravljanju zgradom broj 11/2008 od 02. svibnja 2008.g. (list 29. – 31. spisa), ovaj sud je utvrdio da je čl. 13. – 15. Međuvlasničkog

ugovora za predmetnu nekretninu utvrđeno da će suvlasnici predmetne nekretnine, sredstva zajedničke pričuve plaćati mjesečno do 15.-tog u mjesecu za protekli mjesec, te da najmanja sredstva koje je dužan uplaćivati svaki suvlasnik iznose najmanje 0,54% njegovog posebnog dijela godišnje, a kod obračuna troškova upravljanja i održavanja zajedničkih dijelova i uređenja u zgradi razdioba troškova obavlja se prema čl. 10. Međuvlasničkog ugovora s tim da koeficijent za poslovni prostor iznosi 1,25, dok su čl. 10. Ugovora o upravljanju zgradom broj 11/2008 od 02. svibnja 2008.g suvlasnici ovlastili ovdje tužitelja kao Upravitelja da utvrdi visinu mjesečne pričuve za svakog suvlasnika i da istu naplati, a Upravitelj će visinu pričuve za svakog pojedinog suvlasnika utvrditi na način da iznos pričuve po m²/mj. određen godišnjim programom pomnoži sa površinom svakog posebnog dijela i sa koeficijentom 1,25 za poslovni prostor, a za ostale prostore koeficijentom određenim Međuvlasničkim ugovorom, kao i da su suvlasnici dužni plaćati pričuvu do 15.-tog u mjesecu za protekli mjesec, a u slučaju zakašnjenja da su obvezni plaćati i zakonske zatezne kamate.

Uvidom u neslužbeni izvadak iz zemljišnih knjiga Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zemljišnoknjižni odjel Zagreb, za k.č. 5732/1, upisana u zk. ul. 17198 (21. – 22. spisa), ovaj sud je utvrdio da je tuženik uknjižen kao suvlasnik 5654/10000 dijela posebnog dijela nekretnine i to uredskog prostora na 5. katu površine na adresi Petrovaradinska 7 površine 277 m², dakle da površina posebnog dijela nekretnine u suvlasništvu tuženika, a po kojoj površini je tuženik dužan uplaćivati sredstva zajedničke pričuve iznosi 156,66 m², pa stoga ovaj stoga sud drži da je i neosnovan prigovor tuženika da mu je netočno obračunata površina poslovnog prostora koji je vlasnik, pa samim time i visina iznosa sredstava koje je isti dužan uplaćivati na ime zajedničke pričuve.

Odredba čl. 380. ZV-a pripisuje da su sredstva zajedničke pričuve suvlasnici dužni uplaćivati na račun koji će u tu svrhu otvoriti, prema utvrđenom godišnjem, odnosno višegodišnjem programu, te su ista suvlasnici su dužni uplaćivati mjesečno.

Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO), jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom, te odredbi čl. 183. st. 1. ZOO-a koja propisuje da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje.

Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u cijelosti, te je temeljem odredbe čl. 380. ZV-a i odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a, presudio kao u toč. I. izreke ove presude.

U odnosu na ovršni trošak, tužitelj ima pravo na naknadu troška i to: za sastav prijedloga za ovrhu sukladno Tbr. 11. t. 1., a u svezi Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadama za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12., i 103/14., 118/14. i 107/15; dalje: OT), u iznosu od 750,00 kn uvećano za 25 % PDV-a (Tbr. 42. OT-e) u iznosu od 187,50 kn što sveukupno iznosi 937,50 kn, na ime javnobilježničke nagrade iznos od 330,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 82,50 kn što sveukupno iznosi 412,50 kn, a koji iznos je odmjeran u skladu s odredbom čl. 6. i 8. Pravilnika o nagradama i naknadama troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 8/2011, 112/2012, 114/2012), dok tužitelj neosnovano potražuje iznos od 43,50 kn na ime ovršnog troška, te iznos od 931,00 kn na ime predvidivog ovršnog troška. Naime, ovršni trošak u iznosu 43,50 kn, a koji iznos se po specifikaciji tužitelja na trošak dostave u iznosu od 34,80 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 8,70 kn, nije osnovan, obzirom da tužitelj nije

dokazao da su ti troškovi za njega stvarno nastali (čl. 151. st. 1. ZPP-a), niti iznos (visinu) tih troškova. Nadalje, predvidivi ovršni trošak u iznosu od 931,00 kn, a koji iznos se po specifikaciji tužitelja odnosi na pribavu klauzule ovršnosti u iznosu od 250,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 62,50 kn, javnobilježničku nagradu za izdavanje potvrde ovršnosti u iznosu od 30,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 7,50 kn, te trošak dostave pravomoćnog rješenja o ovrsi ovrhovoditelju u iznosu od 11,60 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 2,90 kn, nisu osnovani, obzirom da ulaganjem prigovora na rješenje o ovrsi navedeno rješenje nije postalo pravomoćno, ni ovršno pa zatraženi trošak na to ime nije niti nastao, te trošak sastava prijedloga za provedbu ovrhe u iznosu od 375,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 93,75 kn, trošak dostave putem e-oglasne ploče u iznosu od 10,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 2,50 kn, trošak dostave spisa radi odbacivanja prijedloga u iznosu od 21,60 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 5,40 kn, trošak pisanja rješenja o obustavi ovrhe u iznosu od 21,60 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 5,40 kn, te materijalni troškovi u iznosu od 25,00 kn s pripadajućim PDV-om od 25% u iznosu od 6,25 kn, također nisu osnovani jer tužitelj nije dokazao da su ti troškovi za njega stvarno nastali (čl. 151. st. 1. ZPP-a), niti iznos (visinu) tih troškova. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. I. i II. izreke ove presude.

Odluka o zateznoj kamati temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a, jer dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice, i zateznu kamatu po stopi utvrđenoj zakonom.

Odluka o troškovima postupka iz toč. III. izreke presude temelji se na odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Tužitelju je priznat kao potreban za vođenje postupka zatraženi trošak zastupanja po odvjetniku i to: za sastav podneska od 31. listopada 2017.g. u iznosu od 750,00 kn sukladno Tbr. 8. t. 1. OT-e, uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 187,50 kn (Tbr. 42. OT-e) što ukupno iznosi 937,50 kn, za zastupanje na ročištu 17. listopada 2018.g. u iznosu od 750,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT-e) uvećano za 25 % PDV-a u iznosu od 187,50 kn (Tbr. 42. OT-e) što ukupno iznosi 937,50 kn. Tužitelju je također priznat kao potreban za vođenje postupka i zatraženi trošak sudske pristojbe na presudu sukladno Tar. br. 2. t. 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95., 57/96., 137/02 125/11., 112/12., 157/13 i 110/15; dalje: ZOSP) u iznosu od 400,00 kn.

Dakle, tužitelju je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 2.275,00 kn pa je slijedom navedenog odlučeno kao u toč. III. izreke ove presude.

Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, to je sukladno odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a sud odbio zahtjev tuženika za naknadom troška parničnog postupka, pa je slijedom navedenog odlučeno kao u toč. IV. izreke ove presude.

U Zagrebu, 28. studenoga 2018. godine

Sudac:
Hrvoje Lukšić, v.r.

Odluku pismeno izradila:
Viši sudski savjetnik:
Tihana Božičević, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 dana od dana objave presude ako je bila uredno obaviještena o ročištu za objave presude, a ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, u roku od 8 dana od primitka prijepisa ove presude. Žalba se ulaže putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku. Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st.1. ZPP-a).

Za točnost opravka
-ovlaštenu službenik:
Slavica Sorić